

РОЛЬ ЛОГОПЕДА У МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІЙ КОМАНДІ ПРИ РОБОТІ З ДІТЬМИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

УДК 376.36

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.326088>

Ірина Онищук, доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки, дошкільної та початкової освіти
Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії імені Тараса Шевченка
Оксана Доманюк, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки, дошкільної та початкової освіти
Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії імені Тараса Шевченка
Вікторія Легін, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки, дошкільної та початкової освіти
Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії імені Тараса Шевченка
Наталія Федорова, кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри дошкільної педагогіки і психології та
спеціальної освіти імені проф. Т.І. Поніманської та
Рівненського державного гуманітарного університету

РОЛЬ ЛОГОПЕДА У МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІЙ КОМАНДІ ПРИ РОБОТІ З ДІТЬМИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

На нинішньому етапі розвитку освіти проблема розвитку дітей із особливими освітніми потребами набуває пріоритетного значення. Вирішення даної проблеми вимагає ефективного корекційного логопедичного впливу. Дослідження зосереджене на аналітиці ролі логопеда у мультидисциплінарній концепції роботи з дітьми з інклюзією. У статті обґрунтовано, що вчасно організована психолого-педагогічна допомога в контексті мультидисциплінарного підходу спроможна попередити появу наступних відхилень у розвитку дитини, і забезпечити максимальну реалізацію її реабілітаційного потенціалу. Доведено, що процес супроводу дітей з мовленнєвими порушеннями становить цілеспрямовану, організовану систему діяльності фахівців щодо забезпечення оптимальних умов розвитку дітей з інклюзією відповідно до їхніх індивідуально-вікових особливостей, і провідна роль у цьому контексті належить логопедам.

Ключові слова: корекційно-мовленнєвий розвиток; мультидисциплінарна команда; логопедична практика; мовленнєва діяльність; діти з особливими потребами; інклюзія; корекційні технології.

Літ. 10.

Iryna Onyshchuk, Doctor of Sciences (Pedagogy), Professor of the
Pedagogy, Preschool and Primary Education Department,
Kremenets Taras Shevchenko Regional Academy of Humanities and Pedagogy
Oksana Domaniuk, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Pedagogy, Preschool and Primary Education Department,
Kremenets Taras Shevchenko Academy of Humanities and Pedagogy
Viktoriia Lehin, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Pedagogy, Preschool and Primary Education Department,
Kremenets Taras Shevchenko Academy of Humanities and Pedagogy
Nataliya Fedorova, Ph.D. (Pedagogy),
Associate Professor of the Department of Preschool Pedagogy and
Psychology and Special Education named after Prof. T.I. Ponimanska,
Rivne State University of Humanities

THE ROLE OF A SPEECH THERAPIST IN A MULTIDISCIPLINARY TEAM WHEN WORKING WITH CHILDREN WITH SPECIAL NEEDS

At the current stage of the development of integration processes in education, the problem of forming speech activity, developing speech communication skills in children with special educational needs, and adapting them to the conditions of a general education school has become a priority. The rehabilitation space is constantly expanding, which necessitates wide coverage of different categories of children with inclusion. In addition, the need for comprehensive support and accompaniment of children with various types of disabilities of different age groups is increasingly being recognized. The solution to this problem is primarily associated with the implementation of individual, differentiated and phased corrective speech therapy. The study focuses on analyzing the role of the speech therapist in the multidisciplinary concept of working with children with inclusion. The article substantiates that timely organized psychological and pedagogical assistance in the context of a multidisciplinary approach can prevent the emergence of subsequent deviations in the development of a child and ensure the maximum realization of his or her rehabilitation potential. The study found that, in order to successfully integrate a child with special educational needs into the social environment, it is

necessary to effectively diagnose specific aspects of the development of his or her speech sphere at an early stage of development in order to provide effective specialized correctional assistance. It is proved that the process of supporting children with speech disorders is a purposeful, organized system of specialists' activities to ensure optimal conditions for the development of children with inclusion in accordance with their individual and age characteristics, and the leading role in this context belongs to speech therapists.

Keywords: *correctional speech and language development; multidisciplinary team; speech therapy practice; speech activity; children with special needs; inclusion; correctional technologies.*

Постановка проблеми. Останнім часом спостерігається стійка тенденція до зростання чисельності дітей з особливими освітніми потребами. Особливої значущості у цьому контексті набувають інноваційні комплексні підходи до формування стратегії психолого-педагогічного супроводу дітей з інклюзією, адже вони потребують ефективної синергійної концепції психолого-педагогічного, реабілітаційного та логопедичного спрямування, що дає можливість долати порушення розвитку, сприяючи їхньому навчанню та соціалізації.

Мультидисциплінарний підхід до роботи з дітьми з інклюзією передбачає синергізацію зусиль фахівців психолого-педагогічного та логопедичного профілю, детермінуючи боротьбу з мовленнєвими порушеннями основою гармонійного розвитку дітей з особливими освітніми потребами. У зв'язку з цим конкретизація ролі та функцій логопеда в мультидисциплінарній команді при роботі з дітьми з інклюзією набуває особливої актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню окремих аспектів проблематики ролі логопеда у сучасному комплексному супроводі дітей з інклюзією присвячені численні праці науковців (Л. Мороз, Л. Стахова, І. Кравченко [3], О. Чепка [4], S. Kupzyk, B. Bassingthwaite, A. Weave [7]), котрі розкривають загальнотеоретичні та методологічні засади технологій корекційно-мовленнєвого розвитку дітей з порушеннями розвитку.

Означеному питанню також приділена значна увага у публікаціях низки сучасних дослідників (J. Iuzzini-Seigel [6], Л. Журавльова [1], С. Мартинчук [2], N. Sanders, P. Umbal, L. Konnelly [9]), котрі аналізують роль корекційно-мовленнєвих логопедичних практик у супроводі дітей з інклюзією, детермінуючи функції логопеда ціннісною основою побудови психолого-педагогічного супроводу дітей з інклюзією.

Окремі дослідники (S. Saeedi та ін. [8], C. Simpson, L. Warner [10], J. Freeburn [5]) вивчають можливості удосконалення діагностичного та корекційного логопедичного інструментарію, а також методів навчальної корекції дітей з порушеннями мовленнєвого спектру. Водночас окремі аспекти функціоналу логопеда в межах окресленого педагогічно-виховного процесу досліджені недостатньо.

Мета статті. Мета дослідження полягає у поглибленому аналізі ролі логопеда у мультидисциплінарній концепції роботи з дітьми з інклюзією.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Сучасні практичні стратегії психолого-педагогічного супроводу дітей з інклюзією свідчать, що ефективна організація мультидисциплінарної команди спроможна нівелювати прояви низки відхилень у розвитку, формуючи варіативні шляхи реалізації реабілітаційного потенціалу сучасних методик. Процес практичного логопедичного супроводу дітей з інклюзією у межах мультидисциплінарного підходу позиціонується як цілеспрямована, системна та комплексна діяльність фахівців з логопедичного супроводу, що сприяє формуванню і розвитку оптимальних передумов соціалізації дітей з інклюзією, інтенсифікації мовленнєвого розвитку, поліпшення соматичних та нервово-психічних показників здоров'я [1].

Загалом, мультидисциплінарна концепція роботи з інклюзією розглядається як сукупність взаємопов'язаних структурних компонентів, що поєднані основними завданнями корекційного супроводу, змістовою та організаційною структурою, об'єктністю і суб'єктністю. Мета корекційно-логопедичного супроводу в контексті мультидисциплінарності детермінована комплексною організацією роботи з дітьми зі специфічними потребами, що вимагає наповнення процесу супроводу конкретним змістом, сприяння налагодженню контактів дітей в межах колективу, взаємодії з батьками.

Компетентні вузькопрофільні фахівці (логопеди, психологи, педагоги, фахівців з фізичного розвитку тощо) повинні при цьому обирати конкретні методи і підходи, що володіють векторністю підвищення результатів з розвитку дітей з інклюзією. Педагоги та психологи повинні володіти комплексною інформативною основою щодо кожної дитини з інклюзією у індивідуалізованих аспектах [9].

Логопедичне обстеження спрямоване на ідентифікацію стану розвитку мовленнєвої діяльності в дитини назагал та детермінувати рівні сформованості окремих мовних навичок та умінь [7]. Очевидно, що затримки в розвитку мовлення слугують причиною затримки розумового та психологічного розвитку дитини, обмежуючи її загальний потенціал і можливості соціалізації [4]. Тому вчасно й коректно ідентифіковані мовленнєві порушення у дітей з інклюзією не лише дають змогу сформувати ефективну програму формування необхідних мовних навичок, але й чинять суттєвий вплив на показники соматичного та психічного здоров'я дитини.

У зв'язку з цим функції логопеда виходять за межі вузькопрофесійних, набуваючи ознак універсальї супроводу дітей з інклюзією.

Порушення мовленнєвого розвитку та звуковимови мають широкий діапазон – від простої заміни звуків до неможливості розуміти або використовувати мовлення під час комунікації. Загалом, переважна більшість мовленнєвих порушень успішно нівелюється в дошкільному віці за допомогою дієвого корекційно-логопедичного та психолого-педагогічного супроводу.

При цьому напрям логопедичного функціоналу передбачає максимально адресну цільову допомогу, що має на меті інтенсифікацію й оптимізацію процесу розвитку дитини з аутизмом до межі досягнення нею максимально можливої самостійності у соціальному середовищі [2]. Логопедичний супровід повинен розглядатись як елемент комплексної ефективної взаємодії усіх учасників корекційного процесу – педагогів, психологів, логопедів, реабілітологів, батьків, що реалізовується як одночасно-послідовна система навчально-виховної роботи.

Ефективність логопедичного супроводу великою мірою детермінується результативністю контакту логопеда із батьками, що передбачає єдність роботи з дітьми в напрямі мовленнєвого розвитку. Метою такої взаємодії позиціонується трансформація самосвідомості батьків, формування у них позитивного сприйняття особистості дитини з інклюзією, що дає змогу гармонізувати їхні взаємини, підвищити самооцінку дитини, мотивувати батьків до інтеграції в практику сімейного виховання інноваційних моделей комунікації, що сприятиме ефективній соціалізації дитини з інклюзією [5].

Формування ефективної системи логопедичного супроводу при роботі в інклюзивному середовищі у контексті взаємодії усіх учасників мультидисциплінарної команди дозволяє розширити класичне розуміння ролі логопеда в таких напрямках:

- гармонізація відносин із батьками дитини з інклюзією;
- участь у процесі комплексного оцінювання процесів розвитку дитини;
- оптимізація соціальних контактів дитини з інклюзією;
- психолого-педагогічна просвітницька діяльність щодо інтеграції елементів корекційно-логопедичної роботи в діяльності педагогів, психологів та батьків з подальшим контролем за ефективністю [6].

Загалом, роль логопеда у мультидисциплінарній команді в процесі роботи з дітьми з інклюзією поєднує два узагальнені напрями роботи: логопедичний та психологічний.

Логопедичний функціонал передбачає діагностику мовленнєвих порушень у дітей з інклюзією, формування та використання прийомів корекційно-

логопедичної роботи в роботі мультидисциплінарної команди, контроль їх ефективності. Все це сприяє проведенню систематичної корекційної роботи за завданням логопеда та забезпеченню наступності й послідовності логопедичного впливу.

Психологічний функціонал передбачає забезпечення сприятливих передумов для розвитку мовленнєвих навичок та створення мотивації для комунікаційного поступу дітей з інклюзією, створення мотивації мультидисциплінарної команди, формування психологічного підґрунтя взаємодії учасників корекційно-мовленнєвої комплексної діяльності.

Інноваційна роль логопеда в роботі з дітьми з інклюзією передбачає активне залучення цифрових та інтерактивних інструментів. Логопед сьогодні не тільки координує корекційно-розвивальний процес, але й безперервно самовдосконалюється, підвищує власну компетентність, творчу активність та кваліфікацію [10].

Зокрема, до ресурсного потенціалу професійної діяльності з сучасного логопедичного супроводу дітей з особливими освітніми потребами належать цифрові інструменти – блоги, онлайн-конференції, соціальні мережі. Вбачається за доцільне використання низки методів кінезіології, зокрема, логоритміки, спеціальних вправ та ігрових елементів.

Творчий підхід та креативність логопеда дають можливість реалізовувати практику занять в індивідуальному стилі, формуючи сприятливі передумови для ефективного розв'язання коригувальних завдань. Окреслена концепція роботи фахівця з логопедичного супроводу у мультидисциплінарній команді при роботі з дітьми з інклюзією дає змогу вмотивувати дитину, допомогти їй повірити у власний потенціал, спростити процес адаптації в суспільному середовищі. Інноваційні логопедичні ігри та вправи спроможні повністю задовольнити цільове спрямування логопедичної корекції [8].

Своєчасна ідентифікація порушень мовленнєвої діяльності, їхня диференціація та формування корекційних програм окреслює основний функціонал логопеда у роботі з дітьми з особливими потребами. Завдяки комплексному і систематичному втіленню інноваційних методів корекційно-мовленнєвого розвитку мультидисциплінарної команди при роботі в інклюзивному середовищі суттєво підвищується якість освітнього процесу. Це вимагає налагодженої взаємодії фахівців у досягненні поставлених цілей успішної адаптації дітей з особливими потребами до життя в соціальному середовищі.

Висновки. Практична роль логопеда у складі мультидисциплінарної команди з психолого-педагогічної роботи з дітьми з особливими потребами полягає у забезпеченні максимально можливої соціальної інтеграції вихованців. Базисом концепції

професійного функціоналу логопеда у цьому контексті є індивідуалізований підхід до освітнього процесу та цільова логопедична корекційна допомога на постійній основі. Необхідною передумовою успішної реалізації ролі логопеда в окресленому напрямі вбачається узгоджена командна співпраця з іншими фахівцями у межах психолого-педагогічного супроводу та сімейним середовищем дитини.

Для інтенсифікації результативності корекційно-мовленнєвого розвитку дітей з інклюзією позиціонуються впровадження інноваційних логопедичних практик, залучення рухової активності, розвитку наочно-образного мислення, пам'яті й уваги, розширення словникового запасу, підвищення вмотивованості дітей в роботі над мовленнєвими порушеннями, мінімізація рівня тривожності, сприяння соціалізації дітей з інклюзією. Актуальним напрямом подальших наукових пошуків у окресленому напрямі вбачається вдосконалення практичних технологій з діагностично-корекційної роботи з дітьми з особливими освітніми потребами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Журавльова Л.С. Сучасні підходи до вивчення порушень мовленнєвого розвитку молодших школярів. *Актуальні питання корекційної освіти (педагогічні науки): збірник наукових праць*. 2016. Вип. 8. С. 89–101.
2. Мартинчук О.В. Сутність поняття та зміст професійної компетентності фахівців у сфері інклюзивного навчання дітей із ТПМ. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 19: Корекційна педагогіка та спеціальна психологія*. 2014. № 28. С. 130–136.
3. Мороз Л., Стахова Л., Кравченко І. Логопедичний супровід як складова комплексного супроводу дітей із порушенням психофізичного розвитку. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2019. № 8 (92). С. 401–411. DOI: 10.24139/2312-5993/2019.08/401-411. (дата звернення: 11.03.2025)
4. Чепка О. Ігрові технології у корекційно-розвивальній роботі з дітьми з тяжкими порушеннями мовлення. *Психолого-педагогічні проблеми сучасної школи*. 2023. № 2 (10). С. 57–66. DOI: [https://doi.org/10.31499/2706-6258.2\(10\).2023.290571](https://doi.org/10.31499/2706-6258.2(10).2023.290571) (дата звернення: 10.03.2025)
5. Freeburn J. Speech therapy: being understood clearly. In *Functional Movement disorder: an Interdisciplinary case-based approach* (pp. 341–352). Cham: Springer International Publishing, 2022. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-86495-8_25 (дата звернення: 11.03.2025)
6. Iuzzini-Seigel J. Procedural learning, grammar, and motor skills in children with childhood apraxia of speech, speech sound disorder, and typically developing speech. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*. 2022. № 64(4). pp. 1081–1103. DOI: 10.1044/2020_JSLHR-20-00581 (дата звернення: 10.03.2025)
7. Kupzyk S., Bassingthwaite B., Weaver A.D. Interdisciplinary collaborative practice in early childhood. *Perspectives on Early Childhood Psychology and Education*. 2023. № 7 (2). DOI: <https://doi.org/10.58948/2834-8257.1028> (дата звернення: 10.03.2025)

8. Saeedi S., Bouraghi H., Seifpanahi M.S., Ghazisaeedi M. Application of digital games for speech therapy in children: a systematic review of features and challenges. *Journal of healthcare engineering*. 2022. Vol. 1. DOI: <https://doi.org/10.1155/2022/4814945> (дата звернення: 11.03.2025)

9. Sanders N., Umbal P., Konnelly L. Methods for increasing equity, diversity, and inclusion in linguistics pedagogy. In *Proceedings of the 2020 annual conference of the Canadian Linguistic Association* (May, 2020). URL: https://cla-acl.ca/pdfs/actes-2020/Sanders_Umbal_Konnelly_C_LA-ACL2020.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

10. Simpson C., Warner L. Successful inclusion strategies for early childhood teachers. Routledge, 2021. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003238300> (дата звернення: 11.03.2025)

REFERENCES

1. Zhuravlova, L.S. (2016). Suchasni pidkhody do vyvchennia porushen movlennievoho rozvytku molodshykh shkoliariv [Modern approaches to the study of disorders of speech development of primary schoolchildren]. *Topical issues of correctional education (pedagogical sciences): a collection of scientific papers*, No. 8, pp. 89–101. [in Ukrainian].
2. Martynchuk, O.V. (2014). Sutmist poniattia ta zmist profesiinoi kompetentnosti fakhivtsiv u sferi inkluzyvnoho navchannia ditei iz TPM [The essence of the concept and content of professional competence of specialists in the field of inclusive education of children with TPM]. *Scientific Journal of the Drahomanov National Pedagogical University. Series 19: Correctional Pedagogy and Special Psychology*, No. 28, pp. 130–136. [in Ukrainian].
3. Moroz, L., Stakhova, L. & Kravchenko, I. (2019). Logopedychnyi suprovid yak skladova kompleksnoho suprovodu ditei iz porushenniam psykhofizychnoho rozvytku [Speech therapy support as a component of comprehensive support for children with psychophysical developmental disorders]. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, No. 8(92), pp. 401–411. DOI: 10.24139/2312-5993/2019.08/401-411. [in Ukrainian].
4. Chepka, O. (2023). Ihrovi tekhnolohii u korektsiino-rozvyvalnii roboti z ditmy z tiazhkymy porushenniamy movlennia [Game technologies in correctional and developmental work with children with severe speech disorders]. *Psychological and pedagogical problems of modern school*, No. 2(10), pp. 57–66. DOI: [https://doi.org/10.31499/2706-6258.2\(10\).2023.290571](https://doi.org/10.31499/2706-6258.2(10).2023.290571) [in Ukrainian].
5. Freeburn, J. (2022). Speech therapy: being understood clearly. In *Functional Movement disorder: an Interdisciplinary case-based approach* (pp. 341–352). Cham: Springer International Publishing. [in English].
6. Iuzzini-Seigel, J. (2022). Procedural learning, grammar, and motor skills in children with childhood apraxia of speech, speech sound disorder, and typically developing speech. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*, No. 64(4). pp. 1081–1103. DOI: 10.1044/2020_JSLHR-20-00581 [in English].
7. Kupzyk, S., Bassingthwaite, B. & Weaver, A.D. (2023). Interdisciplinary collaborative practice in early childhood. *Perspectives on Early Childhood Psychology and Education*, No. 7(2). DOI: <https://doi.org/10.58948/2834-8257.1028> [in English].
8. Saeedi, S., Bouraghi, H., Seifpanahi, M.S. & Ghazisaeedi, M. (2022). Application of digital games for speech therapy in children: a systematic review of features and

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

challenges. *Journal of healthcare engineering*, Vol. 1. DOI: <https://doi.org/10.1155/2022/4814945> [in English].

9. Sanders, N., Umbal, P. & Konnelly, L. (2020). Methods for increasing equity, diversity, and inclusion in linguistics pedagogy. In Proceedings of the 2020 annual conference of the Canadian Linguistic Association. Available at:

https://cla-acl.ca/pdfs/actes-2020/Sanders_Umbal_Konnelly_CLA-ACL2020.pdf [in English].

10. Simpson, C. & Warner, L. (2021). Successful inclusion strategies for early childhood teachers. Routledge. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003238300> [in English].

Стаття надійшла до редакції 12.03.2025

УДК 378.013.82/.091.33-027.22:796.011.3

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.322511>

Марина Хмара, викладач кафедри туризму,
теорії і методики фізичної культури та валеології
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії
Олександр Мозолєв, доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри туризму, теорії і методики
фізичної культури та валеології
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

Поширення дистанційних форм освіти, персоналізація особистих потреб та здобутків студентів, адаптивність до нових викликів часу стали важливими особливостями і характерними рисами сучасних освітніх інтерактивних технологій. У статті проаналізовано зміст та особливості впровадження інтерактивних технологій навчання у системі фізичного виховання студентів. Авторами розкриті інноваційні форми проведення занять з фізичного виховання студентів Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії. Використання сучасних інтерактивних технологій приводить до суттєвих змін у методах, засобах і організаційних формах навчання студентської молоді.

Ключові слова: фізичне виховання; інтерактивні технології; якість освіти; нетрадиційні форми занять; студенти.

Лім. 17.

Maryna Khmara, Lecturer of the Tourism, Theory and Methods of
Physical Culture and Valeology Department,
Khmelnitskyi Humanitarian and Pedagogical Academy
Oleksandr Mozolev, Doctor of Sciences (Pedagogy), Professor,
Professor of the Tourism, Theory and Methods of
Physical Culture and Valeology Department,
Khmelnitskyi Humanitarian and Pedagogical Academy

USE OF INTERACTIVE TEACHING TECHNOLOGIES IN THE SYSTEM OF PHYSICAL EDUCATION OF STUDENTS

The spread of distance learning forms, personalization of personal needs and achievements of students, adaptability to new challenges of time have become important features and characteristic features of modern educational interactive technologies. The purpose of the article is to reveal the content and features of the use of interactive learning technologies in the system of physical education of students of the Khmelnytskyi Humanitarian and Pedagogical Academy. The article analyzes the content and features of the implementation of interactive learning technologies in the system of physical education of students. It is established that interactive learning technologies include a planned expected learning outcome, individual interactive methods and techniques that stimulate the process of cognition, mental and educational conditions with which you can achieve the planned results.

The authors reveal innovative forms of conducting physical education classes for students of the Khmelnytskyi Humanitarian and Pedagogical Academy, such as master classes; quests; challenges (flash mobs); marathons; battle fests; social events. It was found that the use of modern interactive technologies leads to significant changes in the methods, means and organizational forms of teaching students. Access to the educational institution's information databases, the variability of training programs, the ability to independently choose a physical improvement program, individual choice of types of physical activity and self-development are necessary conditions that ensure the development of student independence through interactive technologies in physical education classes.

Keywords: physical education; interactive technologies; quality of education; non-traditional forms of classes; students.